

A törvényhatóság szerdán dönt a Szegeden létesítendő filmgyár ügyében

Beszélgetés a tervekről a vállalkozókkal: dr. Vincze Aladárral és Dész Alfréddel

(A Délmagyarország munkatársától.) Ismeretes az a terv, amely szerint egy érdekelt és nagyszabású filmgyárat tervez Szegeden létesíteni. Dr. Tóth Béla helyettes polgármester bejegyzése alatt is foglalkozott az ügy aktívaival és megbízásból Katona tanácsnok a kultuszminisztériumban érdeklődött a lehetőségekről. Mivel a kultuszminisztérium információja kielégítő volt, a helyettes polgármester maga részéről a terv mellé állott, előterjesztését a kisgyűlés pártoló javaslatát terjeszti szerdán a közgyűlés elé. A vállalkozók öt hold föld átengedését és mintegy 25 ezer pengőnyi építkezést kérnek a várostól. A terv megvalósulása esetén párszáz ember jutna keresetbe.

Dész Alfréd régi filmszakember ötlete volt az új filmgyártás létesítése és ehhez csatlakozott dr. Vincze Aladár ideggyógyász, akinek Budapesten ismert ideggyógyintézete van. Miután értesültek róla, hogy a kisgyűlés megszavazásra ajánlja beadványukat, kedden délután Szegedre érkeztek. Rövid szegedi tartózkodásuk alatt munkatársunknak alkalmuk volt rövid beszélgetést folytatni a vállalkozókkal. A tervekről dr. Vincze a következőket mondotta:

— Ugy volt, hogy Pécsen építjük fel filmgyárunkat. Leutaztam Pécsre, ahol a város vezetősége megértéssel fogadta előterjesztésünket és a legmesszebbmenő támogatást ajánlotta fel. Visszafelé utazva, a vonaton össetalálkoztam egy szegedi ismerőssel. Amikor elmondtam, hogy mi ábrában voltam Pécsen, szemrehányást tettek, hogy miért nem Szegeden létesítjük a gyárat. Gondolkozni kezdtem a dolgon és hamarosan megállapítottam, hogy

Szeged földrajzilag kedvezőbben fekszik. Amint visszaérkeztem Budapestre, megemlékeztem a dolgot Dész Alfréd barátomnak, akinek ugyancsak tetszett a dolog és átcsoportosítottuk a tervet Szegedre, természetesen azzal a fenntartással, hogy Szegeden is kedvező fogadtatásra találunk.

— Különös véletlen folytán többé-kevésbé én és szegedinek érzem magam — mondta Dész Alfréd. Fialat színész körömben, Makó János direktorságának utolsó esztendőjében tagja voltam a szegedi színháznak.

— Hogy van az, hogy Önök félmillió vállalatot akarnak létesíteni és 25 ezer pengőt, meg telket kérnek a várostól? — kérdeztük.

— A félmillió talán elég sem lesz — felelte dr. Vincze —, de az egyáltalán nem befolyásolja az ügyet. Nem azért kérjük a város támogatását, mintha saját erőnkönél nem tudnánk felépíteni a gyárat, de azt akarjuk, hogy a városnak is legyen benne érdekeltsége. Azért, amit a város ad, megkapja az ellenszolgáltatást. Eltekintve attól, amit a filmgyár a szegedi kereskedők és iparosokra nézve jelent és attól, hogy rengeteg embert foglalkoztat majd, idegenforgalmi jelentősége kiszámíthatatlan. Az öt hold föl azokhoz az épületekhez kell, amelyek a stúdió mellé építeni fogunk. Mindenféle műhelyre, raktárra, irodákra, étkező és pihenő helyiségekre lesz szükség és nagy terület kell a külső felvételekhez is.

— A közgyűlés szerdai döntését nem várjuk be Szegeden, semmiképpen sem akarjuk jelenlétünkkel befolyásolni a közgyűlés tagjait. Már indulunk is vissza Budapestre, ahol idejekorán fogunk értesülni a határozatról.

Felére csökkent az inséges munkanélküliek száma

A munkaközvetítő hivatal jelentése szerint rendkívül nagy volt az érdeklődés a szegedi mezőgazdasági munkások iránt — Legrosszabb a helyzet a tisztviselők és a kereskedelmi alkalmazottak között

(A Délmagyarország munkatársától.) Az utóbbi hetekben a szegedi munkapiac helyzete bizonyos tekintetben megjavult. A népjóléti hivatal adatai szerint a segélykérésre szoruló inségesek száma legutóbb jelentősen csökkent, kevesebben élnek a népkonyhákban is, mint egy hónappal ezelőtt. Bizonyos vonatkozásokban javult a munkapiac helyzete a múltévi júliusi állapothoz képest is.

Dr. Tóth Béla polgármester-helyettes utasítására a szegedi munkaközvetítő hivatal kimutatást állított össze a munkapiac júniusi helyzetéről. A jelentés szerint a múlt hónap utolsó napján 2197 munkavállaló volt nyilvántartásban, közülük férfi 1820, nő 320. A 2197 munkavállaló közül inségkataszterbe felvettek 1316 férfit és 209 nőt.

— A június 30-ig nyilvántartott 1525 inséges közül ma már csak 700—800 van munkanélkül — mondja a munkaközvetítő hivatal jelentése. Ezeknek legnagyobb része az ipari szakmák és az értelmiségi foglalkozású, irodai, vagy kereskedelmi alkalmazottak köréhez tartoznak. A hatósági munkaközvetítő hivatal a hozzáfutó munkavállalókat mindaddig tartja nyilvántartásban, amíg ezeket munkához juttatni nem tudja, vagy a munkavállaló egyéni uton el nem helyezkedik. Ez utóbbi körülményt a munkakereső köteles a munkaközvetítőnek tudomására hozni, hogy a nyilvántartásból kivonható legyen. Sajnos, a gyakorlat azt mutatja, hogy a munkavállalók ezen kötelezettségüknek csak a legritkább esetben tesznek eleget és így áll elő az a helyzet, hogy ideig-óráig olyanok is nyilvántartásban ma-

radnak, akik már időközben elhelyezkedtek. Ezen a hivatal egy szokott segített, hogy időközönként nyomozók útján a helyszínen állapítja meg, hogy munkanélkülinek nyilvántartottak elhelyezkedtek-e, vagy sem.

A hatósági munkaközvetítő hivatal utján májusban 676, júniusban 636 munkavállaló nyert alkalmazást. 1937. első felében, június 30-ig bezárólag 1961 egyént helyeztek el a hivatal magángazdaságokhoz. Inségmunkaközvetítés volt 11869 június folyamán. Január 1-től június 30-ig 273 hadigondozott juttatott a munkaközvetítő munkához. Jelenleg 156 szegedi illetőségű hadigondozott van munkanélkül, akik azonban rokkantságuk miatt csak könnyebb munkákat vállalhatnak.

A munkaközvetítő hivatal jelentése szerint május és június hónapokban példátlanul nagy volt az érdeklődés a mezőgazdasági munkások iránt, még vidékről is, úgy annyira, hogy ma már Szeged és környékén minden mezőgazdasági munkás el tudott helyezkedni. Ennek a szokatlan nagy keresletnek volt az eredménye, hogy a munkabérek rohamosan emelkedtek, úgy, hogy egyes helyeken 100—150 százalékkal többet fizettek a napszámásoknak, mint más években. A mezőgazdasági napszámások bére 3—4 pengő között, a hónaposok havi bére, lakás és étellel 30—40 pengő közt váltakozik.

— Ilyen bérek mellett — folytatja a jelentés —, a munkanélkül levő iparosok is szívesen vállaltak munkát a mezőgazdaságban, hol tekintélyes számban nyertek alkalmazást. Élénk volt a kereslet munkások iránt az építő szakmában. Szegeden az előző évekhez viszó-

nyítva sokkal több az építkezés és így az építőipari munkások legnagyobb része munkát kapott. Nagy kereslet volt a kovács- és bognár-iparban, továbbá a szövőiparban. Ezekben a szakmákban ma már munkaerőhiány mutatkozik. A ruházati iparban is élénkebb volt a munkapiac az előző évhez viszonyítva. De általában véve majdnem minden szakmában nagyobb volt a kereslet, mint az előző évek hasonló hónapjaiban. Tisztviselők és kereskedelmi alkalmazottak iránt volt a legkisebb érdeklődés.

1 kg. akácméz	P —.96
1 kg. mák	P —.96
1 kg. dióbél	P 2.80
1 kg. mazsola szőlő	P 1.60

NAGY ALBERT Valéria-tér 4. sz.
(Patrikapiac)

Továbbra is megoldatlan a Surgoth-rejtély

Budapest, július 6. A Surgoth-rejtély még mindig tisztázatlan. Nem sikerült megállapítani a Balatonszabadiban kifogott holttest személyazonosságát; sem a gazdasági főtanácsos fivére, Surgoth Gyula képviselő, sem gazdaszszonya nem ismerte fel Surgoth Jenőt.

A rendőrség kedden délelőtt a holttest megnagyított fényképét levetítették a gazdasági főtanácsos gazdaszszonya előtt, aki a leghatározottabban kijelentette, hogy nem ismeri fel a holttestben gazdáját. A rendőrtisztek véleménye szerint sem azonos a két férfi, mert amíg a halottnak markáns, éles vonásai vannak, előreugró orra, Surgoth Jenő orra nem ilyen; hajlott és ferde, szemöldöke dus, tömött és az ornyeregénél erősen lehajló.

Azok a detektívek, akik hétfőn Balatonalmádiban utaztak, hogy a csónakban talált ruhákat és értéktárgyakat átvegyék, kedden visszakeztek Budapestre. A holmikat felmutatták Surgoth Jenő gazdaszszonyának, aki nem ismerte fel a tárgyakban Surgoth Jenő tulajdonát.

Délután újabb fordulat történt a rejtély ügyében. A Balatonszabadiból felhozták azokat a tárgyakat, amelyeket a Balatonból kifogott öngyilkos csónakjában találtak. A tárgyakat elvitték Surgoth lakására, ahol megállapították, hogy az ingóságok Surgoth János gazdasági főfelügyelő tulajdonai voltak.

„Az életem befejeződött . . .”

Elrendelték Torday főtanácsos elmeállapotának megvizsgálását

Budapest, július 6. A földművelésügyi minisztériumban felfedezett sikkasztási ügyben a vizsgálóbíró gyors tempóban folytatja a nyomozást. A vizsgálóbíró nem teljesítette Torday László gazdasági főtanácsos védőjének azt a kérését, hogy védencét helyezze szabadlábra. A védő ezután engedélyt kért a vizsgálóbírótól, hogy Tordayval beszélgethessen. Torday elkeseredett hangon kijelentette, neki már minden mindegy, az élete befejeződött, de hangzott az ártatlanságát, majd görcsös zokogással fulladtak szavai.

Tordayval való beszélgetés után a védő a vizsgálóbírótól védenek elmeállapotának megvizsgálását kérte. A vizsgálóbíró elrendelte Torday elmeállapotának a megvizsgálását.

Tordayt egy hónappal ezelőtt családja megvizsgáltatta dr. Minich Károly és dr. Németh Ödön orvosszakértőkkel. Az orvosszakértők nem hivatalos írásban lezögezték véleményüket, amely szerint Torday büntetőjogilag nem vonható felelősségre. Az orvosszakértők megállapították, hogy Torday László fizikailag teljesen leromlott, idegileg tényleg mentes ember, idült alkoholist. Torday a mértékellen szeszfogyasztás következtében egyéb súlyos szervi betegségeket is szerzett.

Belvárosi Mozi

Szerdától péntekig!

HARRY PIEL nagyszabású filmje

Utolsó pillanatban

Kalandor film 8 felvonásban

5, 7, 9